

STRIP.★ART.NICA

BUCH

[Predstavitev](#) | [Kje smo](#) | [Kontakt](#) | [Delovni čas](#) | [Novo-stripi](#) | [Novo-ostalo](#) | [Povpraševanje](#) | [Drobtinice](#) | [Galerija](#)

Drobtinice

30.06.2011

Otvoritev v četrtek, 7. julija 2011, ob 20. uri.

Razstava Risba v stripu na Slovenskem je osredotočena na vlogo risbe v stripu pri nas od njegovih začetkov do danes. Vključuje izbor skoraj vseh stripovskih avtorjev (84), ki so v Sloveniji zaznamovali strip in ga uveljavili kot enakovreden estetski likovni segment znotraj naše kulture preteklosti in sedanjosti.

S prvima preglednima razstavama Risba na Slovenskem I in Risba na Slovenskem II, ki sta bili leta 2009 v Narodni galeriji Ljubljana in Mestni galeriji Ljubljana, se je sistematična umetnostnozgodovinska in razstavna analiza risbe začela in prav tokratna razstava pomeni nadaljevanje strokovnega obravnavanja in razstavne prezentacije risbe v likovni umetnosti na Slovenskem. Po pregledu vloge in pomena risbe v slikarstvu in kiparstvu je tokrat na vrsti strip, ki v zadnjem času tudi pri nas pridobiva na veljavi, pomenu in družbeni aktualnosti. Njegova neposrednost je brezkompromisna, učinkovita in raznovrstna.

Vir: <http://www.mgml.si/mestna-galerija-ljubljana/prihajajoce-razstave/risba-v-stripu-na-slovenskem/>

30.06.2011

Napovednik: Delavnice, tečaji: Otroške delavnice

Risba v stripu - Narišimo si strip!

Risba v stripu - Narišimo si strip!

- Kaj: Otroška delavnica
- Kdaj: sobota, 24.9.2011 ob 16.00
- Kje: Mestna galerija Ljubljana

Z nami bosta akademska slikarka Marina Mihelič Satler in pedagoginja Ema Ožir. Pokazali nam bosta skrivnosti risanja in risarjev, ki so v Sloveniji nekoč snovali lastne stripe. Kar se bomo naučili, bomo na delavnici uporabili!

Za svoj strip!

Dodatne informacije in rezervacija mest: 01/ 2412 506 (pon-pet, 8.00-15.00) ali info@mgml.si.

Mestni muzej Ljubljana, Napovednik.com

Vir: http://www.napovednik.com/dogodek176713_risba_v_stripu_narisimo_si_strip

30.06.2011

Diareja

Vir: <http://www.mladina.si/>

30.06.2011

Mladina / 2011 / 25 / Profil

»Smeš razkriva bistvo življenja«

Dr. Izar Lunaček, filozof in stripar

Vanja Pirc slika**foto: Borut Peterlin**

Kaj povezuje pusta, Martina Krpana, Harlekina, Racmana Jako, Alfa in gospoda Beana? Na prvi pogled ne ravno veliko. Vsi nas sicer skušajo spraviti v smeh ali zabavati, a med njimi so stoletne, celo tisočletne razlike. Človek jih je pač ustvaril v povsem različnem zgodovinskem in družbenem kontekstu.

Filozof dr. Izar Lunaček je bil kljub temu prepričan, da obstaja globlja povezava med starodavnimi plemenskimi verovanji, po katerih so si božanstva še lahko privoščila, da so bila smešna in norčava, srednjeveškimi karnevali, v katerih je imel smeh osrednjo vlogo, in današnjo popularno kulturo, ki nas zalaga s stripi, z risankami in s humorističnimi nadaljevanjami. Želel je dokazati, da so si tako zelo podobni, da »smešni« del pop kulture pravzaprav nadaljuje izročilo prastarih zgodb. Želel je dokazati tudi, da tisto, čemur so se smejali nekoč in čemur se smejimo danes, ni nujno banalno, temveč v nas včasih spodbudi še pomembnejše razsvetljenje kot resnobno razmišljanje.

Ko se je lotil raziskovanja, sprva sicer ni prišel prav daleč, saj so veliki misleci, od Bergsona do Freuda, smehu praviloma pripisovali negativno konotacijo ali ga opisovali kot manjvrednega v primerjavi z »resnim« razmišljanjem. Potem je odkril Bahtina, ki v študiji srednjeveških karnevalov ugotavlja, da nosi smešno svoj lastni pogled na svet in da je ta pri celovitem odnosu do sveta včasih celo ključnega pomena. »Smeš in obredi, povezani z njim, torej niso družbeni ventil, ki ga potrebuje resna družba, da lahko še naprej ostane resna. Takšni obredi nam pravzaprav pomagajo, da pridemo bliže temu, od koder sploh izvira ves smisel,« pravi Izar. Ker obredov, kakršni so bili srednjeveški karnevali, skoraj ni več, so tisti, ki nam dandanes pomagajo iskati bistvo vsega, torej komiki. Izar je smeh proučeval že v diplomski nalogi, predlani pa je raziskovanje zaokrožil z doktorsko disertacijo Ciklična vera popularne kulture. Ta je zdaj v knjižni različici izšla pri založbi Aristej in v njej najdemo številne konkretne povezave med starodavnimi božanstvi ter Jankom in Metko, brati Marx, Balkijem iz nadaljevanke Popolni tujci in E. T. -jem. Humorni ali bizarni motivi, ki so posredno ali neposredno omenjeni v knjigi, so se v obliki ilustracije prelili tudi na njeno naslovnico, kjer sestavljajo nekakšen ciklični plemenski pop vzorec.

Za zunanjo podobo knjige je poskrbel oblikovalski studio IlovarStritar, ki je za svoje delo prejel že kar nekaj uglednih nagrad, njegova ustanoviteljica pa sta tudi sicer Izarjeva prijateljica. Z enim od njiju, Robertom Ilovarjem, sta se že, ko sta bila še mulca, skupaj navduševala nad stripi, izdala pa sta tudi skupni strip Le Cafe Noir. Robert je naredil bolj realistično, darkersko, Izar pa bolj humorno polovico iste zgodbe. Strip je izšel v Beštijah, Izarjevem prvem stripovskem albumu. Izar namreč ni le filozof, je tudi stripar, ilustrator in karikaturnist.

Od blokcev do akademije

Glede na njegov genetski potencial je obstajala precejšnja verjetnost, da bo postal učitelj ali zdravnik. Njegov praded je bil ravnatelj šole v Šentrupertu, njegov ded dr. Pavel Lunaček pa pionir sodobnega porodništva in ginekologije ter med drugo svetovno vojno eden ključnih mož pri vzpostavitvi skrivnih partizanskih bolnišnic. Zdravnik, specialist psihiater, je tudi Izarjev oče dr. Matjaž Lunaček, sicer pa rod Lunačkov na naših tleh živi zaradi češkega plemiča, ki se je konec 19. stoletja preselil na Dolenjsko in tam menda odprl prvo parno žago pri nas. A Izarja je že, ko je bil otrok, obsedel risanje. »Pred mojo klopjo so se vedno vile vrste, ker so sošolci želeli, da jim narišem kaj v spomin. Še zdaj včasih srečam koga, ki pravi, da ima denimo mojega papagaja iz tistih časov. Nekaj mi jih je celo povedalo, da zdaj sicer rišem v redu, ampak takrat, takrat sem bil pa menda za petletnega otroka čisto neverjeten. Tako sem samega sebe pozneje kar malce razočaral. In druge najbrž tudi,« se šali ob spominih na risarske začetke.

Zelo zgodaj se je začel navduševati nad stripi, kar ni presenetljivo, saj je bila naša stripovska scena takrat res močna. Bral je Mikijev Zabavnik in Mikija Mustra, pozneje je požiral Mladinine stripe, med katerimi je najbolj občudoval dela Tomaža Lavriča in Zorana Smiljanica, v tistem času pa je s polno paro delovala tudi Kazina, in ker je živel v središču Ljubljane, je tam visel cele dneve in bral dobre stripe. Takrat je imel najraje stripa Krazy Kat ter Calvin in Hobbes (slednji mu danes ni več tako všeč), pozneje pa so ga zelo zaznamovale risanke Texa Averyja in nadaljevanke, kot so Monty Python, Seinfeld in Simpsonovi.

Risanja prvih stripov se je lotil že, ko je bil osnovnošolec. »A se spomniš, ko smo imeli takšne majhne blokce formata A5? No, razdelil sem jih na kvadratke in potem sem vanje s svinčnikom risal stripe. Ko sem bil star kakšnih osem let, sem imel že cel pok teh oštevilčenih blokcev, v katerih so bili sami stripi, uganke in labirinti. Ko sem imel dvanajst let, sem jih delal že bolj profesionalno, z rotaringom. Spomnim se, da sem takrat en strip tudi skopiral in ga dal nekaj prijateljem.« Pri petnajstih je na pobudo učiteljice likovnega pouka ilustriral prvo knjigo: v njej se je Nataša Bolčina Žgavec razpisala o svoji hčerki. Približno takrat je začel v Stripburgerju objavljati prve stripe, Minije, v katerih so nastopale živali, ki so bile tudi pozneje redne protagonistke njegovih stripov. Stripe najpogosteje ustvarja tako, da like pripravi vnaprej in jim nato prepusti, da zaživijo svoje življenje, sam pa le popiše najzanimivejše situacije. A v srednješolskih letih je skoraj obupal, saj likov nikakor ni znal postaviti v neki skupen zplet. Kljub temu se je odločil vpisati na likovno akademijo, a ni bil sprejet, zato je nepričakovano pristal na filozofiji in primerjalni književnosti. Da je za rezervo izbral slednjo, je razumljivo: rad je bral, zlasti Dostojevskega in Kafko, pozneje tudi Millerja, Marqueza in Bartha, in zdelo se mu je, da bi lahko s knjigami interpretiral marsikaj, tudi vsakodnevno življenje. O filozofiji ob vpisu ni vedel tako rekoč nič, a se je v njej zelo hitro našel. Naslednje leto je bil sprejet tudi na akademijo, na študij slikarstva, in tako je hkrati krmaril med dvema

fakultetama. »Na filozofski fakulteti niso komplicirali, na akademiji pa so me opozarjali, da tisti študentje, ki študirajo vzporedno, drugi študij navadno pustijo, ker umetnost postane njihovo življenje. Priznati moram, da je bilo vsaj prvo leto res naporno,« se spomni Izar.

Filozofski stripi

Zaradi študija se je risanja spet lotil intenzivneje in prvi večji medijski preboj mu je uspel z Miniji. Eni od urednic Slovenskih novic so padle v oko njegove ilustracije v srednješolskem časopisu Gimnazije Ledina in povabili so ga k sodelovanju. Nekaterim je šlo sicer v nos, da je, čeprav je bil stripar, ki je štartal v undergroundu, ustvarjal strip za tako izrazito rumen časopis, a sam pravi, da tudi njegov najljubši strip, Herrimanov Krazy Kat, ki je bil zelo poetičen, ni izhajal v kakšnem fanzinu, ampak v najbolj branih časopisih: »Kot stripar imaš lahko popolno svobodo glede tega, kaj rišeš, a meni se je vedno zdel izziv, da se skušaš držati okvirov, ki jih narekuje žanr, in znotraj njih ustvariš nekaj, kar je še vedno avtorsko.« Kljub temu tudi sam priznava, da Miniji verjetno res niso bili najbolj pisani na kožo Slovenskim novicam. Uredniki so mu večkrat zagrozili s prenehanjem objavljanja, sploh če je naredil kakšno bolj poetično epizodo, pa tudi sam je menil, da je strip prezahteven za občinstvo. Kljub temu ga je objavljval pet let. Potem je prestopil k Delu in se ob karikaturah za Soboto prilogo lotil novega stripa, Oklepajev, v katerem je vsebino zastavil še bolj filozofsko. Ker je začel v svoje filozofsko delo vključevati pop kulturo, je bil tudi obraten proces pač neizogiben. Oklepaje je objavljval kot dvovrstični strip. V prvi vrstici sta nastopala revolucionarni polž in materialistična želva, ki sta padala v bizarne situacije, drugo je namenil nememu stripu z versko tematiko, ki je spominjal na ljudska verovanja ali celo na zgodbe na panjskih končnicah. To, drugo vrstico Oklepajev, je pozneje nadgradil v spletni strip Založeni raj (Paradise Mispaced), v katerem je razkrival, da je dogajanje v rajju veliko vznemirljivejše, kot pričajo biblične zgodbe, in da še najbolj spominja na prigode v hiši Big Brotherja. Nadaljevanja tega stripa, ki ga je ustvarjal v slovenščini in angleščini pod psevdonimom Bogo Brezimni ali Anonymous Gosh, v katerem je združil variacijo besede Bog in ime nizozemskega slikarja Hieronymusa Boscha, ki je na začetku 16. stoletja ustvarjal religiozne motive, je več kot leto dni vsako nedeljo, torej na Gospodov dan, objavljval na spletni strani <http://www.paradisemisplaced.si/>. V njem so nastopali znanci iz Biblije, le da je imela Eva za seboj manekensko kariero, Adam pa je rad popival z živalmi, ker kot eden od dveh ljudi druge družbe pač ni imel. »Te zgodbe so malo rahljale togo predstavo, ki jo imamo o Bibliji, saj sem si privoščil najrazličnejše zaplete na temo osnovne zgodbe. Ena od metod je bila recimo menjava sadja v vsaki epizodi. Namesto kače in jabolka sem na primer narisal opico in banano in gledal, kaj se zgodi. Geslo stripa je tudi zato 'vsak greh je izviren'. Bog je seveda na vsako novost v rajju reagiral zelo burno: vsakič je čisto znorel,« pravi Izar, ki pa je do stripa tudi samokritičen. Žal mu je, da obisk spletne strani nikoli ni zares zaživel in da tudi sponzorji niso imeli posluha za projekt.

Nagci in smeh

V stripu Založeni raj je želel sicer ujeti duha neke risbe, polne detajlov, v katero je, ko je bil še študent slikarstva, vložil tri tedna dela. Ne le s to risbo, tudi z drugimi deli na akademiji je ves čas rinitil na področje stripa, čeprav se je marsikateremu profesorju, ki je povzdigoval zgolj abstraktno slikarstvo, že figuralno slikarstvo zdelo čisto preveč pop. Kaj šele strip. Prav zato je rad izzival. Med študijem je na večernem aktu vsako noč risal nagce, da je izpopolnil tehniko in znanje anatomije, čez dan pa je menda na grozo profesorjev slikal disneyevske like z genitalijami. S tem se je upiral tradicionalnim idejam, da je golo telo v slikarstvu sicer sprejemljivo, a le s stisnjenimi nogami in z majhnimi spolnimi organi. »Stripi so pogosto odpirali tudi to vprašanje, a sploh ne nujno na vulgaren ali pretirano estetiziran način. Sam sem ga načel tako, da sem risal disneyevske osele z erekcijami. Ampak takrat nas je učila Metka Krašovec, ki pa je bila bolj naklonjena figuraliki, in je tudi takšne provokacije niso motile. Zdi se mi, da sem prav zato, ker mi je šel malo v nos njen blagi, materinski pristop, še toliko raje risal vse tiste tiče,« ugotavlja danes.

Veliko nagcev, a seveda ne le njih, je narisal tudi v sodelovanju z revijo Pil Plus, ki nagovarja najstnike. Pri reviji je sprva delal le kot ilustrator, pozneje pa je skupaj z Ireno Duša Draž pisal tedenska nadaljevanja rubrike Seksikon, ki je pozneje izšla v knjižni obliki. Irena je pisala nasvete za dekleta, Izar za fante, hkrati pa je rubriko tudi ilustriral. »Sprva se mi je zdelo povsem mimo, da bi pisal nasvete za najstnike, ampak urednica je vztrajala, naj poskusim, in odziv je bil odličan. Pisala sva o konkretnih rečeh, o prsih, orgazmih, erekcijah, menstruaciji, in to čim bolj neposredno. Skušala sva krmariti med tem, da bi bila vulgarna, in med podajanjem nekih vpljudnostnih floskul, ki nič ne povejo. Sčasoma pa se je začelo vodstvo založbe vtikati v vsebino, češ da gredo nekatere teme predaleč, in rubriko so za nekaj števil celo ukinili. Zanimivo je, da jih hkrati ni motilo, da so zadnjo stran časopisa razprodali komercialnim številkam 090,« pravi Izar, ki hkrati obžaluje, da je zaradi teh posegov zanimanje za rubriko pozneje nekoliko upadlo. Z Ireno sta na podoben način ustvarila še priročnik Vzgoja staršev, ki je pred nekaj tedni izšel v knjižni obliki, zdaj pa snujeta naslednji projekt.

Tisti, ki Izarja dobro poznajo, pravijo, da je eden najbolj radovednih in vsestranskih ljudi, kar jih poznajo, in da menda piše in riše hitreje, kot lahko beremo. Skoraj neverjetno se zdi, da je ob vsem tem sploh našel čas za popotovanja po vsem svetu ali pa za prevajanje, saj je v sodelovanju z Julijo Potrč prevedel Barthov roman Trgovec s tobakom. A sam pravi, da je njegov fokus precej bolj jasen, kot se zdi: »Rad bi razmišljal o zadevah in jih analiziral na najsplošnejši možni način, kar mi omogoča filozofija, in rad bi risal stripe. To je to. Po naključju sem medtem prevedel tudi Barthov roman, ki sem se ga deloma lotil že v diplomski primerjalne književnosti, a je bil to najverjetneje enkratni projekt. Če že, bi se lotil le še kakšnega drugega njegovega dela, ker sem njegov velik občudovalec.«

Izar je te dni ljubljano za leto dni zamenjal za katalonsko prestolnico, kjer bo v okviru postdoktorskega študija naprej razvijal svojo tezo o smehu. Tokrat se bo osredotočil na razvijanje mita, da so komedije usmerjene v promocijo ljubezni in plodnosti, in proučeval, kakšen odnos ima komika v resnici do spolnosti in spolnih vlog. V Barceloni ne miruje niti njegov stripovski alter ego, saj trenutno finiše tretje nadaljevanje stripa Metamorfoze, ki ga boste lahko že kmalu spremljali na zadnjih straneh Mladine. »Prvi del Metamorfoz je bil objavljen v Beštijah in govori o zadnjih dneh v življenju racmana, ki ga ustrelji mačka, pri čemer on ne ve, zakaj je to storila. Drugi del stripa je bil predlani objavljen v Mladini in racman se je v njem spominjal svojih počitnic v Sloveniji. Zdaj pa se v Mladino vračam s tretjim delom. Ta bo šel še globlje v preteklost in v bistvu bo zgodba o njegovem otroštvu,« je za zdaj še skrivnostni Izar. Kljub temu je pričakovati, da se bomo ob branju stripa tudi smejali in s tem vsaj poskušali odkrivati bistvo vsega.

Vir: http://www.mladina.si/tednik/201125/smeh_razkriva_bistvo_zivljenja

30.06.2011

Čenča

junij 2011

Vir: http://www.dnevnik.si/nedeljski_dnevnik/klub/cenca

27.06.2011

Madonna bo glavna junakinja v stripu

Los Angeles, 26.06.2011, 10:27 | STA/J.R.

Življenje Louise Veronice Ciccone, bolj znane kot Madonne, bo kmalu pred bralci v stripovski obliki. Zvezek bo zgodbo pop zvezdnice povzel na 32 straneh.

Narisali jo bodo v stripovski podobi. (Foto: Reuters)

Naslov stripa bo Female Force: Madonna, stal pa bo le pičle štiri dolarje (okrog 2,8 evra). V njem bo predstavljena življenjska pot svetovno poznane 52-letne pevke, igralka, režiserke in producentke.

Na trg naj bi strip poslali v avgustu.

Sicer nameravajo v stripovski seriji Female Force objaviti zgodbe še nekaterih žensk, ki so zaznamovale naš čas, med njimi ameriške zunanje ministric **Hillary Clinton** (63), kraljice talk šovov **Oprah Winfrey** (57) in avtorice Harryja Potterja **Joanne K. Rowling** (45).

Ameriški predsednik Barack Obama je eden izmed tistih, ki se že lahko pohvalijo s svojim stripom. (Foto: Reuters)

Vir: <http://24ur.com/ekskluziv/tuja-scena/madonna-bo-glavna-junakinja-v-stripu.html>

27.06.2011

Madonna kot stripovska junakinja

Pevkino življenje v stripovski obliki
26. junij 2011 ob 12:56
Los Angeles - MMC RTV SLO/STA

Življenjska zgodba kraljice popa Madonne Louise Veronice Ciccone bo kmalu na voljo v stripovski obliki.

Ameriška televizija CNN je na svoji spletni strani objavila, da bo zvezek, ki bo na 32 straneh povzel zgodbo 52-letne pevke, na trg prišel avgusta.

Naslov stripa bo *Female Force: Madonna*, stal pa bo le pičle štiri dolarje (okrog 2,8 evra). V njem bodo predstavljeni ključni trenutki v življenju svetovno znane pevke, igralka, režiserka in producentka.

Pevkino življenjsko zgodbo bo v strip prenesel pisec **C. W. Cooke**: "Večina popzvezdnikov dolguje veliko tej ženski. Neverjetno je, kaj vse je dosegla v življenju, občutek pa imam, da je to komaj začetek." Za ilustracije bo poskrbel **Michael Johnson**.

V stripovski seriji **Female Force** nameravajo objaviti zgodbe še nekaterih žensk, ki so zaznamovale naš čas, med njimi ameriške zunanje ministrice **Hillary Clinton**, kraljice pogovornih oddaj **Oprah Winfrey** in avtorice Harryja Potterja **Joanne K. Rowling**.

D. S.

Madonna snema svoj novi, že 12. album. Foto: EPA

Vir: <http://www.rtvsl.si/zabava/zanimivosti/madonna-kot-stripovska-junakinja/260659>

27.06.2011

Ubili so Spider-Mana

Brez skrbi, le v vzporednem stripovskem vesolju
25. junij 2011 ob 21:02
Los Angeles - MMC RTV SLO

Za Petra Parkerja, ki ga je še kot mulca pičil radioaktiven pajek in ga tako spremenil v vertikalo premagujočega arahnoidnega superjunaka, je padla zavesa.

Marvelov panteon junakov in zlobcev je od tega tedna revnejši za enega svojih najbolj antologijskih likov: v najnovejši številki stripovske serije *Ultimate Comics Spider-Man* v spopadu s sovražnikom dočaka svoj prezgodnji konec.

A vendarle bi bilo neumno pričakovati, da bodo pri Marvelu zares ubili donosno franšizo: zbirka *Ultimate* namreč poteka "vzporedno" z osrednjim Marvelovim vesoljem, zato vse, kar se tam primeri, drugod - na primer v seriji **Amazing Spider-Man** - ne šteje.

Namigi so bili tu vendarle že nekaj časa:

Novembra so v založbi objavili, da *Ultimate Spider-Mana* čaka negotova usoda, ki jo je pisec **Brian Michael Bendis** zgovorno naslovil *The Death of Spider-Man*. Pri zapletu, ki se je raztezal čez osem števil, se je k stripu vrnil prvotni ilustrator **Mark Bagley**, ki je z Bendisom sodeloval pri 111 številkah stripa. "Umril bo v junaškem boju, v spopadu s svojim smrtnim sovražnikom *Green Goblinom*," je Spider-Manovo smrt že vnaprej razkril Bendis, mož, ki je njegovo usodo krojil dolgih enajst let.

Pa da ne bo pomote, to ni bila ena tistih smrti, ki se po nekakšnem "deus-ex-machina obratu" izkažejo za nedokončne. Ko v Marvelovih *Ultimate Comics* kdo umre, se ne vrne več - tako so vsaj pokazali primeri Magneta, Wasp, Wolverina in drugih.

"Pred enajstimi leti sta Brian Bendis in Mark Millar z vesoljem *Ultimate* spremenila način, kako ljudje gledajo na superjunake. S smrtjo Spider-Mana jima je to uspelo še enkrat," je odgovorni urednik zapisal v izjavi za javnost. "Toda Petrova smrt ne pomeni, da je s tem njune vizije konec. Nasprotno, to je šele začetek ene najdrznejših zgodb, kar ste jih kdaj prebrali v stripih." Parkerjevo smrt primerjajo s smrtjo njegovega strica Bena, zaradi katere se je Peter sploh odločil za boj proti zločinu.

"Ne bom lagal, čeprav mi je nerodno priznati - po licih so mi tekle solze. Ko sem pisal, sem bil zelo razčustvovan," je Bendis povedal za Associated Press. "To je lik, ob katerem sem vztrajal ves čas, za katerega sem bil skoraj edini odgovoren. V življenju so se mi zgodile že "resnične" stvari, zaradi katerih nisem jokal, zaradi tega pa sem."

Spider-Man je mrtev, naj živi Spider-Man!

Implicitno so nam povedali tudi že, kako se bo vse skupaj nadaljevalo: "Pogovarjali smo se o tem, kaj Spider-Manova smrt pomeni in kakšno zgodbo lahko s njo poveš. Če bi umrl med reševanjem tete May, podobno kot ni mogel rešiti strica Bena, bi lahko postal simbolični "stric Ben" za naslednjega Spider-Mana. Potem bi bilo to več kot samo "O moj Bog, ubili ste ga!"

A. J.

Spider-Man umre v objemu svoje ljubljene Mary Jane. Foto: Marvel

" Ne bom lagal, čeprav mi je nerodno priznati - po licih so mi tekle solze. "

Brian Michael Bendis

Serija Ultimate prinaša prenovljene ali malo drugače zastavljene različice slavnih Marvelovih junakov, poleg Spider-Mana še Može X, Maščevalce in Fantastične štiri. Junaki imajo tu drugačne zgodbe o genezi in manj zapletene preteklosti kot njihovi izvirniki. Foto: Marvel

Vir: <http://www.rtvsl.si/kultura/knjige/ubili-so-spider-mana/260636>

24.06.2011

Jernej Rakušček: Učenja oceana

27. junij 2011 ob 19. uri
KMSŠ oder, Maribor

EPeKa prireja predstavitev knjige Jerneja Rakuščka Učenja oceana, ki se bo odvijalo 27. junija ob 19. uri na KMSŠ odru v okvirju Festivala Lent.

Predstavitvi knjige in pogovoru o deskanju na vodi bo sledilo predvajanje glasbe, katere avtor je Jernej Rakušček in ki nas bo popeljala na ježo po valovih.

Slovenski "soul surfer" je za seboj pustil obetavno kariero in posvetil svoje življenje deskanju na valovih. Iz oceana pridobiva življensko znanje in ga pretvarja v dobrobitne storitve za vsakogar, ki se je izgubil na svoji poti. Učenja oceana je knjiga o vodi. Knjiga o energiji. Je knjiga o življenju. O človeškem življenju. O tem, kako je lahko človeško življenje človekoljubno. Za posameznika in za druge. Je knjiga o potovanju vala. Knjiga o srfanju in o tem, kako lahko razviješ sposobnosti, da uživaš vsak trenutek vožnje. Jernej Rakušček je 33-leten netipičen predstavnik svoje generacije in pokazatelj svobodnejšega duha, ker je nekega dne spoznal, da si želi živeti drugačno življenje. Strahu pred novim in drugačnim nima. Lahko bi ga uvrstili v skupino svetovnih popotnikov, misijonarjev, hedonistov in pustolovcev, ki si želijo življenje urediti drugače in drugod. Jernej je posameznik z določenim osebnim prepričanjem in poslanstvom.

Dogodek prirejamo v sodelovanju s Klubom mariborskih študentov in Strip.art.nico Buch.

Info: epeka@epeka.si // www.epeka.si

24.06.2011

Diareja

Vir: <http://www.mladina.si/>

23.06.2011

Delo.si
četrtek, 23.06.2011

Svetlana Makarovič: Bo kdo do leta 2020 spodbudil ljudi k razmišljanju, k dvomu?

Svetlana Makarovič, gostujoče pero
sre, 22.06.2011, 18:51

Leto 2020. Upam, da me takrat več ne bo, ker že sedaj težko diham v zatohlem ozračju naroda, ki se nezadržno razkraja

Svetlana Makarovič bo postala častna Ljubljanka

Kako? Pomislim da naj na leto 2020 v moji domovini? Mi je misel, da me morebiti kljub neštetim pokajenim cigaretam še niti do tega leta ne bo pobralo, zlovešča? Mi je misel, da bo strahovlada zabitosti, prostaškosti, požrtnosti, politične hinavščine in splošne duhovne plitkosti, zlovešča? Ja, zlovešča mi je, in srčno upam, da me takrat več ne bo, ker že sedaj zadosti težko diham v zatohlem ozračju naroda, ki se nezadržno razkraja. Ker se razkraja njegov jezik. Ker se razkraja njegova kulturna dediščina, ki ga je doslej vsaj kolikor toliko določala in s tem vzdrževala tudi narodno zavest.

Ne želim si na primer videti arhitekturnega monstruma na mestu dragocenega starega Kolizeja, ki bi ga vendar lahko na novo sezidali na osnovi starega, originalnega načrta. Že zdaj zadosti težko gledam kretensko skrupcalo, ki je za zmeraj popačilo nekoč prelepo ljubljansko Opero. Zadosti težko požrem dejstvo, da v nobeni šoli mulcev ne seznanjajo s slovenskimi ljudskimi baladami, legendami, romarskimi, partizanskimi pesmimi, čeprav bi modri sestavljavci učnih programov, ki nekaj bluzijo o domovinski vzgoji, morali vedeti, da je jedro slovenstva ravno tukaj. Pa tega pač ne vedo. Namesto narodne zavesti in dostojanstvenega odnosa do lastnih korenin vsake toliko časa vzbui slovenčjska napihjenost z roko v roki z rasizmom in šovinizmom.

Zanima me, koliko slovenskih šolskih pedagogov pozna vsaj eno ljudsko balado. Vsaj eno, prosim. Vsaj Gajjota. Vsaj Gospoda Barodo. Vsaj Desetnico. Vsaj Zariko in Sončico. Kataleno. Vsaj eno ljudsko pravljico, legendo, bajko. Koliko jih pozna stare ljudske običaje, plese, in navsezadnje, koliko jih ima vsaj malo pojma o slovanski in slovenski mitologiji; je kdo sploh kdaj slišal za Peruna, Vesno, Velesa, Dažduboga, Morano ...?

Seveda, tista skrupucana »Knjiga vseh knjig« leži pa celo v nekaterih slovenskih hotelih v predalu nočne omarice. Svetopisemske zgodbe o klanjih, krajah tujih ozemelj, masakriranju, uničevanju tako imenovanih krivovercev in njihovih družin - tega je pa na tone. In iz grozovitosti srednjeveške inkvizicije ponekod na podeželskih karnevalskih veselicah nastajajo šaljivi prizorčki, ko pijani našemljeni slovenčljni takole »za hec« obsodijo in sežgejo čarovnico in se publika pri tem na smrt zabava in hahlja. Kajti trpljenje drugega je človekarski rod od nekdanj veselilo in zabavalo - obešanje, obglavljanje, sežiganje, posiljevanje, zaplinjevanje, to so prav tako pravi ljudski običaji; ti pa ne bodo nikoli izumrli, ti se ohranjajo iz roda v rod v narodu, ki ima kdaj drugič polna usta čvekanja o pieteti.

Ampak takoj, ko se začne na veliko pridigati o pieteti do žrtev, nedolžnih ali pa morda tudi ne, ni važno, žrtev mora veljati zmeraj za nedolžno, takoj se najprej pomisli na holokavst. Na holokavst Judov seveda. Nešteti holokavsti drugih ljudstev, drugih ras, drugih ver se omenjajo kvečjemu takole mimogrede. Holokavsti, ki jih je zakrivila katoliška cerkev, se pa itak ne omenjajo - to so bile samo zmote in stranpoti, »ddeviazioni e sbagli«, kot jih je bivši papež lakonično omenil v svojem, haha, »opravičilu« ...

Zrušenje newyorških dvojčkov je ves svet pospremil z minuto pietetnega molka, tudi uradna Slovenija. Minute molka za Srebrenico pa ni bilo, saj so bili pobiti »samo« muslimani. Mene sicer prav nič ne brigajo ne muslimani, ne krščanarji, ne židje; navsezadnje jih vse družiti ena in ista lastnost: smrtno sovraštvo do ateistov. In še ena lastnost jih družiti, vse religije namreč ponižujejo ženske, kjer le morejo.

Bo kdo leta 2020 spodbudil ljudi k razmišljanju, k dvomu? Kajti prav dvom je začetek in pogoj vsakega duhovnega razvoja. Bo kdo pomagal vsaj mladim razumeti, da je vsak izmed nešteti bogov zgolj zamisel preplašenih ljudi, ki si ne morejo predstavljati, da bodo nekoč nehali obstajati in da je čas tvojega življenja edina lastnina, ki jo v resnici imaš?

Bo kdo pojasnil mulcem, da so v sodobnem svetu razvoja znanosti biblija, koran, tora in tako naprej bolj ali manj isti »švefel«, ki spada v muzej in nikamor drugam? Da se je treba končno soočiti z dejstvom, da nobenega boga kratkomalo ni. Kaj šele neskončno pravičnega, obenem pa neskončno usmiljenega, ljubečega, pa spet grozovito maščevalnega in ljubosumnega, ki se ga je treba obenem bati in ga ljubiti. In ga kar naprej hvaliti in ga slaviti, kako velik in vsemogočen da je, da se moramo pred njim kot črvi plaziti v prahu, obenem pa njemu na čast ubijati vse tiste, ki slavijo drugega boga. In za vsakim bogom se zato vleče neskončna krvava sled. Prav religije poganjajo neskončno kolo zla na tem planetu. Bodo vsaj mladi kdaj spoznali, da je izključno njihova osebna pravica, da v kaj ali koga verujejo - ali pa tudi ne?! Bo kdo končno uvedel v srednje šole obvezno branje Dawkinsa?

Se bodo v slovenskih šolah kdaj zaslišale ljudske pesmi? Bodo mulci namesto bedasto razšlampane avstro-ogrske četvorke plesali po ulicah ljudske plesne? Bo mularija kdaj izvedela, da so obstajale v svetu zdavnaj pred pokristjanjevanjem visoke kulture? In da evropska kultura še zdaleč ni zrasla iz judovsko-krščanskih korenin? Da so krščanska praznovanja kresa, velike noči, božiča in nešteta druga samo zlepa ali zgrda prevzeta od poganske kulture, ki pa bi jo v resnici morali poznati in znati ceniti: korenine naše kulture so namreč tukaj. Se v neukem in otopelem ljudstvu res ne bo niti do takrat zbudil vsaj dvom v tisto »edino in pravo resnico«, ki jim jo v razkošnih in zlatim kičerahem ovešeni ornatih vbijajo v glave trgovci z mlego? In bo torej Slovenija v tem letu tako kot Madžarska ali vsaj s križastimi obliži polepljena sedanja Poljska spet molčala pod smrdljivim pokrovom klerofašizma?

Pa vendar. Mogoče. Mogoče se vendarle premika. Eppure si muove. Mogoče. Mogoče vendarle ni čisto nemogoče.

Mogoče bodo končno kljub vsemu velekapitalisti tako visoko obdavčeni, da bo postalo pošteno delo spet vrednota. Ne tlačansko delo. Ne sodobno suženjstvo, a tudi ne golo hlastanje po dobičku. Mogoče bo končno spet enkrat cerkveno premoženje nacionalizirano in vrnjeno slovenskemu narodu, ki mu je bilo z goljujijami, ustrahovanji, absurdnimi praznimi obljubami ukraden. Mogoče se bo papistična RKC vsaj kdaj v zadregi ozrla na slovensko evangeliško cerkev in se od nje naučila nekaj dostojanstva.

Mogoče bo zdrav ateistični razum končno začel prevladovati tudi v našem delu Evrope, v narodu, ki je bil skozi dolga stoletja vzrejan in dresiran za pokorno, topo delovno živino v stilu »ora et labora«. Mogoče se bo nekaj posameznikov vprašalo, kaj je njihova prva in poglavitna dolžnost, namreč biti vreden samega sebe, spoštovati samega sebe, preverjati samega sebe. Kajti takega posameznika ne

more nič in nihče ponižati, tudi z najhujšim nasiljem ne; njegove notranje svobode mu nihče ne more vzeti.

Nosilci napredka, nosilci dobrega, lepega in žlahtnega so zmeraj posamezniki. Znanstveniki. Umetniki. Mogoče bo slovenska šola tisti prostor, kjer bo inteligenten profesor zmožl mladim približati tisti del Cankarjevega opusa, ki je resnično vrhunski. Mogoče se učencem ne bo več obračal želodec ob Prešernovih verzih »da b'uka žeja me iz tvoj'ga sveta ...«. Da bi mladi zaslutili pravo umetnino v Sonetih nesreče in jo zmožli aplicirati na tukaj in zdaj, kar je značilno za vsako pravo umetnino, da namreč v resnici nikoli ne zastara in je vsakokrat znova še kako sodobna. In mogoče ...

Nič mogoče. Tole zdaj je bilo samo nekaj sanjarjenja. Najbolje bo, da si prižgem cigareto in se spopadem z današnjim dnem. Kmalu bo večer.

Vir: <http://www.delo.si/zgodbe/delo2020/svetlana-makarovic-bo-kdo-do leta-2020-spodbudil-ljudi-k-razmisljanju-k-dvomu.html>

23.06.2011

Putin v stripu

<http://www.superputin.ru/>

23.06.2011

Čenča

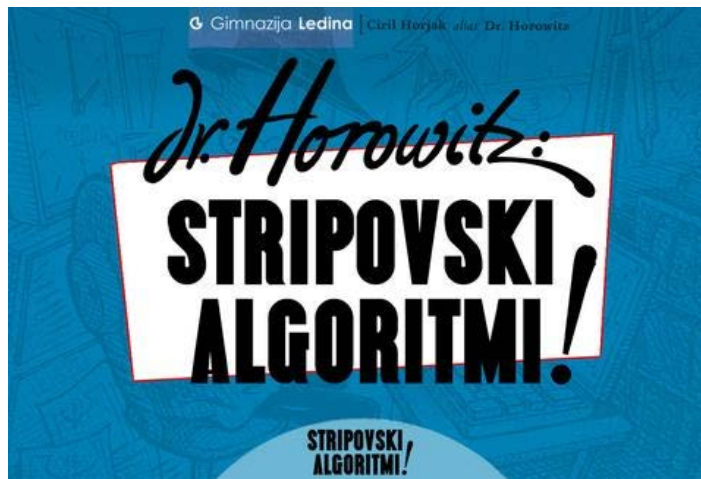
junij 2011

Vir: http://www.dnevnik.si/nedeljski_dnevnik/klub/cenca

22.06.2011

Ciril Horjak - Stripovski algoritmi!

http://videlectures.net/single_horjak_strip/

20.06.2011

Na današnji dan

19. junij 2011 ob 00:00
Ljubljana - MMC RTV SLO

1978 je izšel prvi strip, v katerem se je pojavil maček Garfield.

Vir: <http://www.rtvsl.si/kultura/na-danasnji-dan/rojstvo-impresionista-ki-se-je-poklonil-balerinam/137332>

17.06.2011

Diareja**Vir:** <http://www.mladina.si/>

17.06.2011

Čenča

Junij 2011

Vir: http://www.dnevnik.si/nedeljski_dnevnik/klub/cenca

15.06.2011

Svet rešuje nov stripovski junak ... Steve Jobs

"Ni slabo za faliranega študenta"

14. junij 2011 ob 20:26

Los Angeles - MMC RTV SLO

Če imate potrpljenja, čakati na prvo avtorizirano biografijo Steva Jobsa, iSteve: The Book of Jobs, ki izide naslednje leto, se lahko veselite avgusta: takrat namreč zgodba prvega moža Applu izide v obliki stripa.

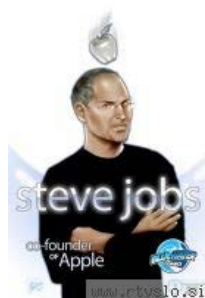
Založba Bluewater, tista, ki je v sličice pretvorila že zgodbo o uspehu Marka Zuckerberga (pa tudi Sarah Palin, Lady Gaga in Ageline Jolie), je za poletje napovedala izid stripa **Steve Jobs: Co-Founder of Apple**, ki bo na 32 straneh ponudil "svojevrsen vpogled v legendarni Jobsov vzpon na vrh in njegov nenehni boj za ohranitev tega položaja".

"Njegove inovacije so odmevne novice, ugibanja o njegovem pešajočem zdravju vplivajo na padec delnic, ... ni slabo za faliranega študenta," je v izjavi za javnost zapisal direktor založbe Darren Davis. "Njegova zgodba - in zgodba o Applu - je epska. Presenečen sem, da je trajalo tako dolgo, da smo dobili njegovo uravnoteženo, verodostojno biografijo."

Vizionar in/ali egomanijak?

V "stranskih vlogah" se bodo v stripu pojavili tudi drugi znani obrazi, denimo **Steve Wozniak** in **Bill Gates**, tematiziral pa bo vse ključne trenutke v Jobsovi karieri, denimo predstavitev prvega iPoda. "Opisovali so ga že kot inovatorja, ljubitelja tveganja, vizionarja in genija. Pa tudi za brezobzirnega egomanijaka in korporativnega pirata," na svoji spletni strani piše Bluewater. "Mi smo se poglobili v obe plati njegove kompleksne osebnosti."

Jobs je znan po tem, da nad biografijami ni navdušen; govori se, da je zahteval, da s polic Applovih trgovin umaknejo čisto vse izdaje založbe John Wiley & Sons, ki je izdala neavtorizirano biografijo *iCon: The Greatest Second Act in the History of Business*.

A. J.

Verjetno najslavnejše jabolko po Newtonovem: Apple. Foto: Bluewater

Vir: <http://www.rtvso.si/kultura/knjige/svet-resuje-nov-stripovski-junak-steve-jobs/259848>

14.06.2011

Še nekaj slik s predstavitve Dekaloga v Mariboru

<http://www.pigac.si/2011/05/17/epeka-tomaz-lavric-in-dekalog/>

13.06.2011

ponedeljek 13.06.2011, 10:22

Profil

Izar Lunaček: V humorju je več kot samo sprostitiv

Izar Lunaček je filozof, stripar in občasno tudi prevajalec. Nedavno je izdal knjigo Ciklična vera popularne kulture. Ta temelji na njegovi doktorski disertaciji, ki jo je zagovarjal predlanskim.

V knjigi se skozi filozofijo ukvarja s humorjem in vlogo smeha v družbi, s humorjem pa se ukvarja tudi v praksi, saj že od 11. leta riše stripe, v srednji šoli je začel ilustrirati knjige, prevedel je roman **Johna Bartha**, z njim pa smo se pogovarjali tik pred odhodom na Autonomno univerzo v Barceloni, kjer bo leto dni zaposlen na oddelku za filozofijo.

"Stripe sem risal že kot majhen, pri devetih letih sem s svinčnikom risal v blokce formata A5, včasih sem naredil kar ves strip ali več manjših, ki sem ji spenjal skupaj. Pri enajstih sem dobil rotring in jih začel kopirati, spenjati," o svojih začetkih pripoveduje Izar Lunaček. Pri petnajstih je ilustriral prvo knjigo, saj je učiteljica, ki je bila hkrati urednica knjige, njegov talent opazila že v osnovni šoli. "Verjetno se jim je dobro zdelo, ker sem znal risati in sem bil hkrati razmeroma poceni. A sem se kaj hitro začel bojevati za pošteno plačilo in se zaradi tega tudi nekajkrat sprl," pove v smehu.

Po gimnaziji je vpisal filozofijo in primerjalno književnost, čeprav prej ni prebral še nobenega filozofskega dela. Prihodnje leto je naredil še sprejemne izpite na likovni akademiji in tako diplomiral na obeh fakultetah. S smehom se je ukvarjal že na diplomski ravni, nato pa vse skupaj nadgradil z doktorsko disertacijo: "Sicer se res že dolgo ukvarjam s smehom in humorjem na filozofski ravni, ampak me to ne ovira v vsakdanjem življenju, še vedno se lahko nasmejim, ko je kaj smešno. Analizirati začnem šele naknadno, je pa res, da se, ko rišem stripe, včasih zalotim, da bi kdaj kaj narisal kar po receptu."

Svoje stripe je izdajal v Slovenskih novicah, Stripburgerju, eno leto je risal karikature za Delovo Sobotno prilogo, objavljaj je v Mladini, svoj zadnji stripovski projekt Založeni raj pa je objavil na spletu. Izdal je štiri stripovske albume, Minije in Beštije ter dve knjigi stripa Oklepaj, ki je prej izhajal v Delu.

Filozofija smeha

"Ko sem gledal risanke, nadaljevanke, kot sta Črni gad in Monty Python, ali stripe s Calvinom in Hobbesom, sem se res zabaval, ampak hkrati se mi je vedno zdelo, da je za tem nekaj več kot pa le preprosta sprostitiv. Zato sem hotel s filozofskega vidika razložiti, zakaj smeh, zakaj humor, ne samo kot sprostitiv ali razvedrilo 'za zraven'. Zakaj ima to mogoče neko močno sporočilo, ki ga praviloma ignoriramo. Poslušal sem odlična predavanja **Lada Kralja** na filozofski fakulteti in eden od ciklov je bil o komediji, kjer je predaval o **Freudu, Bahtinu in Bergsonu**. Iz tega sem potem delal diplomu. Bahtin se namreč veliko posveča srednjeveškemu karnevalu, kjer ima smeh osrednjo vlogo, veliko bolj pomembno, kot jo ima smeh danes v popularni kulturi. Takrat je imel ritualno vlogo, povezan je bil s svetim, danes pa ne več."

To pripisuje predvsem monoteističnim religijam, v katerih je veliko manj humorja in smešnih likov, kot jih je denimo v plemenskih verovanjih. "Recimo v krščanstvu je zelo malo smešnega, že ko religiozi obravnavajo ljudske različice krščanstva, kjer nastopata Jezus in Sveti Peter, zadnji pa potem počne smešne stvari, religiozi govorijo o profanizaciji krščanstva. Medtem ko pri severnoameriških Indijancih ali pri afriških Jorubah poznamo bogove, ki so smešna, norčava bitja, v krščanstvu te smešne stvari praviloma pripisujejo hudiču."

Da se osebe z avtoriteto ne smejo šaliti, smo lahko opazili tudi pri zadnji kampanji vladnega urada za komuniciranje, čeprav se tudi v politiki že pojavljajo smešni liki. "Pri politiki je stvar malce gnusna. Imamo politike, ki igrajo bebčke, ljudi zabavajo z besedami: 'Saj nisem preveč pameten, vem pa, kaj je prav, in bom kar naravnost povedal, v primerjavi s tistimi resnobnimi politiki.' Nekaj tega smo lahko opazovali pri **Bushu** pa pri **Chavezu** in **Berlusconiu**. Pri nas je tak **Erjavec**, čeprav na čisto drug način kot omenjeni trije."

Danes obredov, kot je bil srednjeveški karneval, pravzaprav ni več. "Morda sta še najbližje temu novo leto in pust, a tudi pust ni več tako močan. Če beremo Bahtina, opazimo, da so v srednjem veku praznovanja trajala od 14 dni do enega meseca. Vsako leto se je to praznovanje daljšalo, dokler niso ugotovili, da se je praznovanje raztegnilo na velik del leta in da bi bilo to morda smiselno malce zamejiti. Tega si danes ne znamo predstavljati, saj si komaj vzamemo več kot dva tedna dopusta na leto, po drugi strani pa po ameriških smernicah stremimo k uvajanju nekakšne prisilne ustvarjalnosti v delavnik in uporabljamo izraze, kot so casual Friday, thinking outside the box in brainstorming."

Seksikon

Ko so pri Pii Plus zasnovali novo rubriko o spolnosti, so poleg **Irene Duše** k sodelovanju povabili tudi Izarja, saj je za njih prej že več let risal ilustracije in stripe. V rubriki sta se z Ireno Dušo poskušala spolnosti lotevati neidealizirano: "Želeli smo se izogniti temu, da bi ponavljali stvari. Vsaka rubrika o spolnosti je danes enaka, vedno nam povejo iste stvari. Midva pa sva poskušala rubriko pisati tako, kot da bi svetovala sebi, ko sva bila toliko stara kot bralci, ampak z izkušnjami, ki jih imava danes."

"Dve leti smo ustvarjali rubriko, mislim, da je bila mladim zelo všeč, odziv je bil dober. Vmes smo imeli le nekaj sporov s takratnim klerikalno-kapitalističnim vodstvom založbe, ki je po eni strani dovolilo, da je bila zadnja stran revije polna oglasov za številke 090, ko pa smo na naslovnico dali orgazem, so nam rubriko za nekaj števil ukinitili. Potem sva bila z Ireno malce zadržana, tudi odziv je malo upadel. Knjiga, ki smo jo izdali na podlagi te rubrike, pa je bila precej uspešna."

Med pisanjem doktorske disertacije je prevedel tudi roman Johna Bartha, Trgovca s tobakom, in čeprav pravi, da se s prevajalstvom ne bi nikoli poklicno ukvarjal, načrtuje še nekaj prevodov. Želi si prevesti še kakšno delo Johna Bartha, ki je njegov najljubši pisatelj, načrtuje pa tudi prevod knjige o teoriji stripa v stripu, Understanding Comics **Scotta McClouda**.

Vir: http://www.siol.net/kultura/profil/2011/06/izar_lunacek.aspx

[Predstavitve](#) | [Kje smo](#) | [Kontakt](#) | [Delovni čas](#) | [Novo-stripi](#) | [Novo-ostalo](#) | [Povpraševanje](#) | [Drobtinice](#) | [Galerija](#)

